Lieta Nr. C33723716
ECLI:LV:RIRT:2017:1130.C33723716.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2017.gada 30.novembrī

Rīgas rajona tiesa
tiesnese N.Zavadska
ar sekretāri A.Zdanovsku,
piedaloties prasītājas pārstāvei /pers. A/
atbildētājas pārstāvei /pers. B/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu If P&C Insurance AS mazā apmēra prasībā pret AS "Olaines ūdens un siltums" par zaudējumu piedziņu.

Aprakstošā daļa

2016.gada 26.septembrī If P&C Insurance AS Latvijas filiāles (turpmāk – arī prasītāja) cēlusi tiesā maza apmēra prasību pret AS "Olaines ūdens un siltums" (turpmāk arī – atbildētāja) par zaudējumu piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2015.gada 11.februārī starp prasītāju un /pers. C/ tika noslēgts privātpersonu īpašuma apdrošināšanas līgums (apdrošināšanas polise Nr.391205268866, apdrošināšanas periods no 2015.gada 14.februāra līdz 2016.gada 13.februārim), ar kuru dzīvoklis Nr.36, /adrese/ (turpmāk tekstā – dzīvoklis), tika apdrošināts, t.sk. pret risku "noplūde no inženierkomunikācijām".

2015.gada 3.augustā prasītājam iesniegts apdrošināšanas atlīdzības pieteikums, sakarā ar 2015.gada 1.augustā notikušo noplūdi no inženierkomunikācijām, kā rezultātā dzīvoklī nopludināti virtuves griezti, siena un bojāta virtuves iekārta.

2015.gada 4.augustā atbildētāja sastādīja aktu Nr.196, kurā norādīja, ka ūdens noplūde notika no mājas kopīpašumā esošā aukstā ūdens ūdensvada – komunikāciju nolietojuma dēļ ūdensvadā notika spējš pārrāvums, kā rezultātā tika nopludināts dzīvoklis.

Prasības pieteikumā norādīts, ka ūdens noplūdes rezultātā dzīvoklim nodarītie bojājumi fiksēti prasītāja sadarbības partnera – būvkomersanta SIA "A Versus" speciālista /pers. D/ 2015.gada 6.augustā dzīvokļa apskates laikā sastādītajā īpašuma apskates protokolā un saskaņā ar sastādīto un sertificēta eksperta /pers. E/ apstiprināto tāmi ūdens noplūdes rezultātā dzīvoklim nodarīto bojājumu novēršanas izmaksas remontdarbiem saimnieciskā kārtā aprēķināts 1647,60 *euro* apmērā.

Prasības pieteikumā norādīts, ka pamatojoties uz negadījuma brīdī spēkā esošā privātpersonu īpašuma apdrošināšanas līguma noteikumiem, iesniegto apdrošināšanas atlīdzības pieteikumu un 2015.gada 20.augusta paziņojumu par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, prasītāja 2015.gada 20.augustā izmaksāja /pers. C/ apdrošināšanas atlīdzību 1507,60 *euro* apmērā par dzīvoklim nodarītajiem bojājumiem.

Prasītāja nosūtījusi atbildētājai pretenziju par zaudējumu atlīdzināšanu, kurā lūdza labprātīgi atlīdzināt zaudējumus izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības 1507,60 *euro* apmērā. Atbildētāja sniedzot atbildi uz pretenziju, norādījusi, ka pretenzija ir nepamatota.

Prasītāja norāda, ka ūdens noplūde notika aukstā ūdens ūdensvada bojājuma dēļ, kas ir daļa no mājas kopējām inženiertehniskajām komunikācijām un atbildētāja ir pilnībā atbildīga par notikušo ūdens noplūdi un tās rezultāta nodarītajiem zaudējumiem.

Atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus tam, ka būtu regulāri veikusi ūdensapgādes sistēmas apsekošanu. Līdz ar to, prasītāja secina, ka atbildētāja nav pienācīgi sekojusi tā apsaimniekošanā nodotās dzīvojamās mājas komunikāciju tehniskajam stāvoklim, kas noveda pie dzīvokļa iekštelpu bojājumiem, tādejādi nodarot zaudējumus trešās personas mantai.

Prasītajās ieskatā atbildētājas arguments, ka dzīvokļu īpašnieki nav pieņēmuši lēmumu nomainīt ūdensapgādes vadu, kā arī nav nodrošinājuši atbildētāju ar tam nepieciešamo finansējumu nenozīmē, ka dzīvojamās mājas pārvaldnieks būtu atbrīvojams sava pienākuma regulāri apsaimniekot īpašumu.

Pamatojoties uz Civillikuma 1770., 1773., 1775., 1779. pantu, Dzīvokļu īpašuma likuma 4.panta pirmās daļas 1.punktu, 16.panta otrās daļas 7.un 8.punktu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 1.punktu d)apakšpunktu, Ministru Kabineta 2010.gada 28.septembra noteikumu Nr.907 "Noteikumi par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajām prasībām" 3.punkts, 13.1.punkts, Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumu Nr.1014 "Kārtība kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu" 7., 9., 10., 13., 14.punktu, likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmo daļu , lūdz piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai zaudējumus 1507,60 *euro* apmērā, valsts nodevu 226,14 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro*, kopā 1738,44 *euro*.

2016.gada 2.novembrī tiesā saņemti atbildētājas paskaidrojumi, kuros norādīts, ka prasību neatzīst, jo atbildētāja darbojas tikai pamatojoties uz 2001.gada 30.aprīļa ar Olaines pilsētas domi parakstītu līgumu un ar dzīvokļu īpašniekiem ir noslēgti atsevišķi līgumu.

Paskaidrojumos norādīts, ka visi stāvvadi un citas komunikācijas dzīvokļu mājas ir dzīvokļu īpašnieku kopīpašums, un viņi paši ir atbildīgi par laika gaitā nolietojušos komunikāciju un citu elementu nomaiņu. Dzīvojamai mājai /adrese/, nav apsaimniekošanas iemaksu uzkrājumu, bet pārtēriņš, stāvvadi un citas komunikācijas ir nolietojušās, bet dzīvokļu īpašnieku kopība nav pieņēmuši lēmumu par to nomaiņu, tādejādi paši pakļaujot savus īpašumus riskam un apsaimniekotājs nevar veikt būtiskus uzlabojumus bez dzīvokļu īpašnieku kopīpašumā pašu kopīpašnieku līdzdalības un viņu papildus finansējuma. Apsaimniekotājs nav atbildīgs par zaudējumiem, kas radušies avārijas rezultātā kopīpašnieku īpašumā esošajās mājas inženierkomunikācijās. Apsaimniekotājs ar dzīvokļu īpašniekiem ir parakstījis līgumus par to apsaimniekošanu, un tas tiek darīts – inženierkomunikācijas tiek apsaimniekotas tādas kādas tās šobrīd pastāv.

2017.gada 2.novembrī tiesā saņemti atbildētājas papildus paskaidrojumi, kuros norādīts, ka atbildētāja izvērtējot prasītājas tiesā iesniegto dzīvokļa /adrese/, remonta tāmi, tā arī nav saprotams uz kāda pamata tā ir sagatavota. Negadījums noticis 2015.gada 1.augustā, bet par negadījumu dzīvokļa īpašnieces pārstāvis grieziet tikai 2015.gada 3.augustā, lūdzot sastādīt apsekošanas aktu. Atbildētājas darbinieki sastādīja apsekošanas aktu 2015.gada 4.augustā, tam piekrita arī iesnieguma iesniedzējs, parakstoties uz tā. Aktā konstatēts bojājumu apmērs, klāt pievienotas bojāto vietu fotogrāfijas un tikai pēc divām dienām, t.i., 2015.gada 6.augustā īpašuma apskati veica prasītājas pārstāvis. Apskates protokolā konstatētas bojājuma skartās vietas, bet ne aptuvenās platības m^2, kā tas paredzētas atzīmēt paša prasītāja sagatavotajā īpašuma apskates protokolā.

Prasītājas apskates aktā konstatēts, ka bojāta virtuve un gaitenis, bet bojājumu apraksts ir tikai par virtuvi. Atbildētājas aktā nav konstatēti bojājumu apraksts gaitenī, un apskatot dzīvokļa plānojumu, tas tur nemaz nevarēja rasties, jo pa vidu ir vannas istaba. Uzskata, ka prasītājas dokumenti ir sagatavoti paviršu un neprecīzi, tie ir pretrunā viens ar otru un neatbilst reālajai situācijai.

2017.gada 7.novembrī tiesā saņemti papildus prasītājas paskaidrojumi, kuros norādīts, ka atbildētāja saņemot apsaimniekošanas maksu no dzīvokļu īpašniekiem, nodrošināja dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un viņam pienākums izpildīt Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.pantā norādītās pārvaldīšanas likuma 6.pantā norādītās pārvaldīšanas darbības, tostarp veikt dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošanu, tehnisko apkopi un kārtējo remontu.

Prasītāja norāda, ka atbildētāja aktā ir norādījusi, ka noplūde ir notikusi no mājas kopīpašumā esošās aukstā ūdens ūdensvada – komunikāciju nolietojuma dēļ ūdensvadā notika spējš pārrāvums, kā rezultātā nopludināts dzīvoklis un ir nepamatots viedoklis, ka tas ir nejaušs notikums.

Tiesas sēdē prasītājas pārstāve prasību uzturēja uz prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem un pamata. Papildus paskaidroja, ka atbildētāja apsaimnieko dzīvojamo māju pamatojoties uz Olaines domes lēmumu un individuāliem līgumiem, kas noslēgti ar mājas iedzīvotājiem. Atbildētājs saņem samaksu par apsaimniekošanu. Dzīvojamā māja ir nodota atbildētājam apsaimniekošanā jau 2001.gadā, un nav saprotams, kādēļ tikai 2009.gadā atbildētājs sāka domāt, ka nepieciešams nomainīt stāvvadus un informēt par to iedzīvotājus. Apsaimniekotājam ir jāparedz, kādi darbi ir jāveic un, ja iedzīvotāji nepiekrīt, tad tie ir jāiekļauj apsaimniekošanas maksā. Atbildētāja pienākums bija apsekot komunikācijas. Prasītāja norādīja, ka atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem Nr.1014 apsaimniekotājam jāsastāda prognozējamie remontdarbi un nepieciešamie līdzekļi un jāaprēķina nākošam periodam apsaimniekošanas maksu, kura īpašniekam jāmaksā, lai veiktu remontdarbus. Gadījumā, ja īpašnieki nebalso un nelemj, īpašniekiem nav tiesības atteikties no nepieciešamajiem remontdarbiem un apsaimniekošanas maksa stājas spēkā ar nākamā gada 1.janvāri.

Tiesas sēdē atbildētājas pārstāve prasību neatzina saskaņā ar rakstveida paskaidrojumos norādītajiem apstākļiem. Papildus paskaidroja, ka pārvaldnieka atbildība iestājas ar to brīdi, kāds ir paredzēts līgumā. Ja ar dzīvokļu īpašnieku kopību nav noslēgts pārvaldīšanas līgums, tad dzīvojamo māju pārvaldīšanas likums uz atbildētāju neattiecas. Stāvvada nomaiņa ir kapitālais, nevis kārtējais remonts. Apsaimniekošanas tāmē var iekļaut maksu, kas saistīta ar tekošajiem remonta darbiem, bet, lai nomainītu stāvvadu ir nepieciešama dzīvokļu īpašnieku finansējums. Apsaimniekošanas maksā nevar iekļaut kapitālo remontu. Ņemot vērā, ka stāvvadi ir bojāti un, ja ir pieņemts lēmums, ka stāvvadi ir avārijas stāvoklī, tad tie tiek mainīti piespiedu kārtā.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus un uzklausījusi pušu paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka prasība ir noraidāma.

Lietā nav strīda, ka starp prasītāju un /pers. C/ noslēgts apdrošināšanas līgums, saskaņā ar kuru prasītājs bija apdrošinājis /pers. C/ piederošo dzīvokļa īpašumu Nr.36, /adrese/, ar apdrošināšanas periodu no 2015.gada 14.februāra līdz 2016.gada 13.februārim (lietas 13.-18.lapa).

Tāpat lietā nav strīda, ka 2015.gada 1.augustā tika appludināts /pers. C/ piederošais dzīvoklis /adrese/, par ko ir pieteikts apdrošināšanas atlīdzības pieteikums un /pers. C/ izmaksāta apdrošināšanas atlīdzība 1507,60 euro apmērā (lietas 19., 25., 26.lapa).

Par appludināšanās faktu, 2015.gada 4.augustā atbildētājas pārstāvji sastādīja Aktu Nr.196, konstatējot iemeslu – dzīvokļu īpašnieku kopīpašumā esošajā aukstā ūdens ūdensvada pārrāvums, ūdensvada komunikāciju nolietojuma dēļ (lietas 20.lapa).

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētajās zaudējumus, kas radušies apdrošināšanas sabiedrībai, izmaksājot /pers. C/ apdrošināšanas atlīdzību 1507,60 *euro* apmērā par appludināto dzīvokli.

Saskaņā ar Civillikuma 1770.pantu ar zaudējumiem jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums.

Civillikuma 1773.pants noteic, ka zaudējums ir tiešs, kad tas ir prettiesiskas darbības vai bezdarbības dabiskās un nepieciešamās sekas, netiešs – kad tas cēlies sagadoties sevišķiem apstākļiem un attiecībām, nejaušs – kad tā cēlonis ir nejauš notikums vai nepārvarama vara.

Civillikuma 1775.pants noteic, ka katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina.

No 2015.gada 4.augusta Akta Nr.196 izriet, ka AS "Olaines ūdens un siltums" pārstāvji apsekojot dzīvokli Nr.36, /adrese/ ir konstatējuši, ka virtuvē ir appludināti griesti 1m^2 un sienas 3,5 m^2 (lietas 20 lapa).

No prasītājas sastādītā Īpašuma apskates protokola (lietas 21.lapa) izriet, ka bojājumu vieta ir virtuve un koridors. Virtuvē bojāts reģipša karkass, stāvvada kaste, virtuves iekārtas virsma un skapīša sāns, grīdas segums un virtuves griesti (lietas 21.lapa).

No Telpu remonta tāmes izriet, ka zaudējumu kopsumma sastāda 1647,60 *euro* (lietas 22.-23.lapa). Ar 2015.gada 20.augutsta paziņojumu un maksājuma uzdevumu ir pierādīts, ka prasītāja samaksāja /pers. C/ apdrošināšanas atlīdzību 1507,60 *euro* apmērā, atskaitot pašrisku 140 *euro* (lietas 25., 26.lapa).

Tiesa atzīst, ka lietā esošie rakstveida pierādījumi apstiprina, ka prasītājai ir radušies zaudējumi izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības 1507,60 *euro* apmērā.

Civillikuma 1779.pantā noteikts, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Mūsdienu tiesību teorijā atzīts, ka zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaicīgi pastāv šādi priekšnoteikumi jeb atlīdzības pamati: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojama darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa; 2) zaudējumu esamība; 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību *(sk. K.Torgāns. Saistību tiesības I daļa. Rīga, 2006., lpp.209.).*

Tātad, kā viens no obligātajiem zaudējumu atlīdzības priekšnoteikumiem teorijā ir izdalīts cēloniskais sakars starp prettiesisko rīcību un nodarītajiem zaudējumiem. Cēloniskais sakars civiltiesiskajā atbildībā ir aktuāls, nosakot, vai konkrētās negatīvās sekas, piemēram zaudējumi, ir vai nav prettiesiskas darbības rezultāts. Cēloņsakarības pazīmes ir objektivitāte un vispārējība; nepieciešamība un vienozīmīgums; noteikta secību kārtība *(sk.Torgāns K. Saistību tiesības. 1. daļa. Mācību grāmata. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006, 211.lpp.).*

Prasītāja norāda, ka atbildētājai, kā dzīvojamās mājas /adrese/, apsaimniekotājs ir atbildīga par mājas kopīpašumā esošo daļu un kopējo inženiertehnisko komunikāciju pienācīgu uzturēšanu un pārbaudi, kā arī par tehnisko apkopi un remontu.

Savukārt atbildētāja norāda, ka dzīvojamās mājas /adrese/, dzīvokļu īpašnieku kopība nav noslēgusi dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumu ar atbildētāju, līdz ar to uz atbildētājas darbību faktiski nav attiecināmi Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma nosacījumi.

Atbilstoši Dzīvokļu īpašuma likuma 4.panta nosacījumiem dzīvojamo māju apkalpojošās inženierkomunikāciju sistēmas, iekārtas un citi ar dzīvojamās mājas ekspluatāciju saistīti funkcionāli elementi, kas nepieder pie atsevišķā īpašuma, ir kopīpašumā esošā daļa. Dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un inženierkomunikāciju tehniskās apkopes, vizuālās pārbaudes, tehniskās apsekošanas veikšanu, kā arī bojājumu novēršanu, kas ir obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības (Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 1.punkta "d" apakšpunkts) nodrošina dzīvojamās mājas pārvaldītājs (Ministru kabineta noteikumu Nr.907 "Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajām prasībām" 6.punkts).

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 5.panta pirmajā daļā noteikts, ka dzīvojamās mājas pārvaldīšanas nodrošināšana (tajā skaitā ar dzīvojamās mājas pārvaldīšanu saistītu lēmumu pieņemšana, darījumu slēgšana) ir dzīvojamās mājas īpašnieka pienākums.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 10.panta pirmā daļa noteic, ka dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbības kopumā vai atsevišķu šā likuma 6.pantā noteikto pārvaldīšanas darbību dzīvojamās mājas īpašnieks var uzdot veikt pārvaldniekam. Savukārt minētā likuma 11.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka pārvaldīšanas tiesiskajās attiecībās, ciktāl tās neregulē šis likums, piemērojami Civillikuma noteikumi par pilnvarojuma līgumu.

Saskaņā ar Civillikuma 2289.pantā noteikto ar pilnvarojuma līgumu viena puse (pilnvarnieks, uzdevuma ņēmējs) uzņemas izpildīt otrai (pilnvaras devējam, pilnvarotājam, uzdevuma devējam) – zināmu uzdevumu, bet pilnvaras devējs apņemas pilnvarnieka rīcību atzīt sev par saistošu.

Lietā konstatēts, ka ar 2001.gada 30.aprīļa Līgumu par īpašuma apsaimniekošanu, Olaines pilsētas dome, līdz dzīvojamo māju pārvaldīšanas tiesību nodošanai dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarotai personām, ir nodevusi BOPAS „Olaines ūdens un siltums" pārvaldīšana un apsaimniekošanā dzīvojamo māju /adrese/ (lietas 43.-49.lapa).

Dzīvojamās mājas kopīpašnieki nav pieņēmuši lēmumu par prasības pieteikumā norādītās mājas pārvaldīšanas nodošanu atbildētājai, kā arī dzīvojamās mājas dzīvokļi īpašnieku kopība nav noslēgusi līgumu ar atbildētāju par dzīvojamās mājas apsaimniekošana un pārvaldīšanu. Dzīvojamo māju kopīpašnieki nav lēmuši arī paši pārņemt šo māju apsaimniekošanu un pārvaldīšanu.

No atbildētājas pārstāves paskaidrojumiem redzams, ka ar visiem dzīvokļu īpašniekiem ir noslēgti atsevišķi dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgumi, t.sk. arī ar strīdus dzīvokļa īpašnieci.

Saskaņā ar Dzīvojamās mājas kopīpašuma pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgumu (lietas 81.-82.lapa), kas noslēgts ar /pers. C/, atbildētāja kā pilnvarniece ir apņēmusies pārvaldīt un apsaimniekot pilnvarotāja /pers. C/ īpašumā esošās dzīvojamās mājas kopīpašuma domājamās daļas, kā arī ar dzīvojamo māju funkcionāli saistīto ēku un būvju un piesaistītā zemes gabala pārvaldīšanu un apsaimniekošanu proporcionāli viņa īpašumā esošās kopīpašuma daļas lielumam. Pilnvarnieka tiesības un pienākumi noteikti Līguma 5.punktā.

Tādēļ, tiesa atzīst, ka atbildētājai, veicot strīdus dzīvojamās mājas apsaimniekošanu un pārvaldīšanu pamatojoties uz iepriekš minēto līgumu ar Olaines novada domi un individuāli noslēgto pilnvarojuma līgumu ar dzīvokļu īpašniekiem, rodas no dzīvojamās mājas apsaimniekošanas un pārvaldīšanas tiesiskā regulējuma izrietošās saistības un pienākumi, kā arī var būt atbildīga par obligāti veicamo pārvaldīšanas darbību neizpildi vai nepienācīgu izpildi. Atbildētājas iebildumi, ka strīdus māju dzīvokļu īpašnieku kopība nav noslēgusi pārvaldīšanas līgumu ar viņu, ir nepamatoti.

Prasītāja norāda, ka atbildētāja nav pienācīgi sekojusi tās apsaimniekošanā nodotās dzīvojamās mājas komunikāciju tehniskajam stāvoklim, kā rezultāta strīdus dzīvoklim ir radušies bojājumi. Savukārt atbildētāja norāda, ka apsekojusi dzīvojamās mājas /adrese/, inženierkomunikācijas un darījusi zināmu dzīvokļa īpašniekiem, ka tie ir steidzami jāmaina. Tikai atsevišķu dzīvokļu īpašnieki ir griezušies pie apsaimniekotāja un izteikuši vēlmi tos nomainīt, uzņemoties arī samaksu par veiktajiem darbiem.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrajā daļā ir noteiktas obligāti veicamās dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbības, kuru starpā pārvaldniekam ir pienākums nodrošināt dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošanu, tehnisko apkopi un kārtējo remontu.

Atbilstoši minētai tiesību normai dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošanu, tehnisko apkopi un kārtējo remontu veic, lai nodrošinātu dzīvojamo māju uzturēšanu (fizisku saglabāšanu) visa tās ekspluatācijas laika, ka arī lai nepieļautu apdraudējuma iestāšanos.

Minēta darbība ietver sevī arī remontu, proti, darbību, lai atjaunotu dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un inženierkomunikācijas tādā stāvoklī, kas nodrošina to turpmāku ekspluatāciju, kas nav uzskatāmas par būvniecību, kuru regulē normatīvie akti. Minētās obligāti veicamas darbības neietver bojāto mājas elementu vai inženierkomunikāciju vai iekārtu renovāciju vai rekonstrukciju.

Atbildētājas pārstāve tiesas sēdē paskaidroja, ka dzīvojamā māja /adrese/ ir uzbūvēta 1967.gadā. Prasītāja šos atbildētājas apgalvojumus nav apstrīdējusi, kā arī nav apstrīdējusi, ka dzīvojamās mājas inženierkomunikācijas ir bijušas nolietojušās.

2011.gada 21.jūnija Dzīvojamās mājas iekšējo inženiertīklu tehniskās apsekošanas apraksts (lietas 51.lapa) liecina, ka dzīvojamās mājas /adrese/ prasītājas pārstāvji veikuši inženierkomunikāciju apsekošanu, konstatējot, ka tie atrodas sliktā stāvokli un ir jāmaina.

Tiesai nav pamata neticēt atbildētājas apgalvojumiem, ka dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieki tika informēti par inženierkomunikāciju nolietojumu un nepieciešamību tās nomainīt, ko apstiprina arī lietā esošie paziņojumi (lietas 50., 74., 75., 76., 77. lapa), ka atbildētāja 2009.gada un 2011.gadā kopā ar rēķiniem, ir informējusi dzīvojamās mājas /adrese/, dzīvokļu īpašniekus par koplietošanā esošo ūdensapgādes un kanalizācijas sistēmu nolietojumu un nepieciešamību tos nomainīt. Tāpat arī lietā esošie Akti un veikto darbu apmaksas aprēķini (lietas 52.-69.lapa) liecina, atbildētāja ir reaģējusi uz atsevišķu dzīvokļu īpašnieku iesniegumiem ir apsekojusi konkrētus stāvvadus un lēmusi par to nomaiņu. Tāpat arī lietā esošais Akts Nr.180 (lietas 60.lapa) apliecina, ka 2015.gada 6.jūlijā bija apsekots arī strīdus dzīvoklis Nr.36.

Izvērtējot lietā esošus pierādījumus kopsakarā ar pušu paskaidrojumiem, tiesa secina, ka atbildētāja ir veikusi virkni dažādu pasākumu, lai apzinātu dzīvojamo māju inženierkomunikāciju tehnisko stāvokli un informējusi par to iedzīvotājus. Atbildētāja rakstveida brīdināja dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašniekus par nepieciešamajiem pasākumiem dzīvojamās mājas pasargāšanai no bojāejas, kā arī aprēķinājusi šo pasākumu paredzamas izmaksas. Dzīvokļu īpašuma /adrese/ ūdensvada pārrāvums ir noticis pēc tam, kad atbildētāja bija konstatējusi šo inženierkomunikāciju slikto stāvokli un bija par to informējusi dzīvojamo māju īpašniekus.

Tādējādi tiesai nav pamata uzskatīt, ka atbildētāja nav veikusi savas obligāti veicamas pārvaldīšanas darbības dzīvojamās mājas uzturēšanā, kuros cita starpā ietilps dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošana, tehniskā apkope un kārtējais remonts. Tāpat arī tiesa nekonstatē atbildētājas vainu mājas inženierkomunikāciju nolietojumā, jo tas, cik savlaicīgi dzīvojamās mājas pārvaldnieks var veikt nolietoto inženierkomunikāciju nomaiņu, ir atkarīgs tikai no dzīvokļu īpašnieku gribas un viņu maksātspējas.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa nekonstatē atbildētājas bezdarbību vai arī prettiesisku rīcību, kuras rezultātā prasītājai ir nodarīti zaudējumi.

Civillikuma 1776.pantā ir noteikts, ka tiesību aizskārējs var prasīt atlīdzināmo zaudējumu apmēra samazinājumu tādā apmērā, kādā cietušais, ievērojot pienācīgu rūpību (1646.p.), varēja zaudējumus novērst, izņemot gadījumu, kad tiesību aizskārums izdarīts ļaunā nolūkā.

Tiesa atzīst par pamatotu atbildētājas iebildumu par to, ka prasītāja nav ievērojusi pietiekamu rūpību, noslēdzot apdrošināšanas līgumus, jo nav sazinājusies ar apsaimniekotāju un nav pārliecinājusies par dzīvojamās mājas tehnisko stāvokli. Tiesa uzskata, ka prasītāja varēja novērst savus zaudējumus, ja būtu pietiekami rūpīgi izvērtējusi iespējamos riskus.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka prasība nav pamatota un tā ir noraidāma pilnībā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta otro daļu no prasītājas ir piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 1,85 *euro*, kas ir radušies lietas izskatīšanas laikā un kuri nav samaksāti līdz lietas izskatīšanas uzsākšanai.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1]pantā noteiktajam prasītājai ir nosakāms termiņš 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās labprātīgai tiesas izdevumu samaksai valsts labā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 96., 97., 193., 195., 204., 250.[26] un 250.[27]pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt If P&C Insurance AS, Igaunijas komercreģistra reģistrācijas Nr.10100168, kuras vārdā Latvijas Republikā rīkojas If P&C Insurance AS Latvijas filiāle, reģistrācijas Nr.40103201449, maza apmēra prasību pret AS "Olaines ūdens un siltums", reģ.Nr.50003182001, par zaudējumu piedziņu.

Piedzīt no If P&C Insurance AS, Igaunijas komercreģistra reģistrācijas Nr.10100168, kuras vārdā Latvijas Republikā rīkojas If P&C Insurance AS Latvijas filiāle, reģistrācijas Nr.40103201449, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus valsts labā 1,85 *euro* apmērā.

Samaksu veikt saņēmējam: Tiesu administrācija, konts LV51TREL2190458019000, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kā arī dati lietas identificēšanai (sabiedrības nosaukums, reģistrācijas numurs, civillietas numurs).

Sprieduma labprātīgai izpildei daļā par ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu piedziņu noteikt termiņu - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās. Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu piedziņu valsts labā, maksājumus apliecinošus dokumentus iesniegt Rīgas rajona tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas rajona tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.^{2} pantā noteiktajiem apelācijas ierosināšanas pamatiem.

Tiesnese N. Zavadska